

Мила ми майко,

Параходътъ *пусна котва* *) при единъ островъ, за да вземе вжглища, и прѣзъ това врѣме азъ успѣхъ да ти изпратя първото си писмо.

Ти ще бждешъ много зачудена, като отворишъ писмото ми, дѣто ще намѣришъ единъ билетъ отъ 100 лева. Азъ ще ти разкажа отъ гдѣ го взехъ. Ти може би, ще си поплачешъ, но като изчетешъ писмото до края, вѣрвамъ, ще останешъ благодарна.

На другиятъ день отъ нашето трѣгване виждахме само вода и небе. Параходътъ спокойно си плуваше. Нѣколко матрози играеха на карти. Тѣ ме повикаха, като минахъ край тѣхъ, и ми налѣха една чаша ракия. Азъ отказахъ да пия, а тѣ ми се присмѣха, като думаха, че *капитанинътъ* ²⁾ не ще такива матрози. Азъ узнахъ, че тѣ казаха нѣщо на капитанина, защото подиръ малко той като ме срѣщна, каза ми;

— Момче, ако не пиешъ ракия, ти нѣма да станешъ добъръ морякъ!

— Капитане, отговорихъ азъ, никога не ще допрадо устнитѣ си чаша съ ракия. Тогава той сеядоса твърдѣ много и закрѣска разгнѣвено:

— Ти искашъ и съ мене да се прѣпирашъ, а? Ей сега ще ме разберешъ !

И по негова заповѣдъ единъ матрозъ ме хвана здраво за ржката и ме забѣхта съ едно вжже.

Когато матрозътъ свъръ да ме бие, капитанинътъ мислѣше да го послушамъ. Но като видѣ, че азъ настоявамъ на рѣшението си, той се разгнѣви още повече.

¹⁾ Котва наричатъ голѣми кукести желѣза, прилични на буквата Т. Когато спратъ парахода спускатъ дълбоко въ водата тѣзи желѣза.

²⁾ Управителя на парахода.